

אופֿנוֹעַ שׁוֹמֵר שַׁבַּת

שַׁבַּת בְּבִקְרָה. הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְרֻדְכֵי שְׂרָעָבִי פּוֹסֵעַ לְאֵטוֹ בְּלוֹיֵת מִסְפָּר
תַּלְמִידִים מִבֵּית הַכְּנֶסֶת בּוֹ הַתְּפִלָּל אֶת תְּפִילַת שַׁחֲרִית אֶל בֵּיתוֹ
בְּשִׁכּוֹנַת מַחְנֵה יְהוּדָה שְׁבִירוֹשָׁלַיִם. לְפִתְעָה, הִגִּיחַ מֵאַחַת הַסְּמִטָּאוֹת,
אופֿנוֹעַ בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, וּמִשֵּׁהֲבַחִין הָרוֹכֵב בְּחַבּוּרָה הַגְּבִיר מִהִירוֹת
וְנִסֵּעַ בַּפְּרָאוֹת בְּסִמּוּךְ אֲלֵיהֶם. הַתְּלַמִּידִים, שֶׁנִּבְהָלוּ מְאוֹד, נָסוּ לְכָל
עֵבֶר, וְהָרַב הַפְּטִיר: "הִנִּיחוּ לוֹ, הוּא אֵינּוּ אָשָׁם. הָאוֹפֿנוֹעַ שָׁלוֹ אָשָׁם."
לְאַחַר שֶׁהִגִּיעַ הָרַב לְבֵיתוֹ, חָזַר אֶחָד הַמְּלוּיִם וּבְדַרְכּוֹ רָאָה אֶת הָאִישׁ
הַצָּעִיר רוֹכֵן עַל הָאוֹפֿנוֹעַ וּמְנַסֵּה לְהִנְיֵעוֹ, אַךְ לִשְׂוֹא.

"לֹא יַעֲזֹר כָּלוּם. הָאוֹפֿנוֹעַ לֹא יִסַּע. פָּגַעְתָּ בְּכַבּוֹד הָרַב שְׂרָעָבִי וּלְדַעְתִּי

כְּדַאי לָךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה", אָמַר הַמְּלוּיָהּ לְאִישׁ, תוֹךְ שֶׁהוּא מִצְבִּיעַ עַל בֵּיתוֹ שֶׁל הָרַב.

לְאַחַר מִסְפָּר נְסִיווֹת חוֹזְרִים וְנִשְׁנִים שֶׁל הָאִישׁ, נִשְׁבַּר הַצָּעִיר וְנִגַּשׁ לְבַקֵּשׁ מִהָרַב סְלִיחָה. הָרַב
שְׂרָעָבִי קִבְּלוֹ בְּמֵאוֹר פָּנָיו הַמְּפֹרָסִים, וְהִזְמִינוֹ לְסַעַד עִמּוֹ אֶת סְעוּדַת הַשַּׁבָּת. בְּסִיּוּם הַסְּעוּדָה
הַפְּצִיר בּוֹ הָרַב שִׁישָׂאָר גַּם לְסְעוּדָה שְׁלִישִׁית, וְהִבְטִיחַ לוֹ: "רַק אִם תִּשָּׂאָר עִמָּנוּ, הָאוֹפֿנוֹעַ
שֶׁלָּךְ יִמְשִׁיךְ לְפִעֲלִי..."

לְאַחַר הַהִבְדָּלָה, בִּרְךְ אוֹתוֹ הָרַב: "שְׁבוּעַ טוֹב! חֲזוֹר כְּעַת לְמִקּוֹם בּוֹ הַשָּׂאֲרֶת אֶת הָאוֹפֿנוֹעַ,
וְתוֹכֵל לְנִסּוֹעַ בּוֹ כְּרָצוֹנְךָ. אַךְ זְכוֹר: מִכָּאֵן וְאֵילָךְ הָאוֹפֿנוֹעַ שֶׁלָּךְ יִשְׁמַר שַׁבַּת!" הַבְּחִיר חָזַר
לְאוֹפֿנוֹעַ וּלְשִׁמְחָתוֹ הוּא הִנִּיעַ מִיָּד, אַךְ מֵה רַבָּה הִיָּתָה תִּדְהַמְתּוֹ כַּאֲשֶׁר לְאַחַר שְׁבוּעַ, עִם כְּנִיסַת
הַשַּׁבָּת, חָדַל הָאוֹפֿנוֹעַ מִלְּפִעַל.

שׁוּב נִגַּשׁ הַצָּעִיר לְבֵית הָרַב שְׂרָעָבִי שֶׁהִסְבִּיר לוֹ בְּנֵעַם: "הֲרִי אִמְרִיתִי לָךְ הָאוֹפֿנוֹעַ שֶׁלָּךְ לְעוֹלָם
לֹא יִסַּע יוֹתֵר בְּשַׁבָּת! בְּנִי, דַּע שֶׁיֵּשׁ לָךְ נִשְׁמָה גְּדוֹלָה, שֶׁב עִמָּנוּ וְחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה". כֵּן, כַּמּוּבָן,
הָיָה. הַצָּעִיר חָדַל מִדְּרֹכוֹ הָרָעָה וְשָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

* * * 'ביחס של נועם ורצון'. בחום, בלבביות

הָרַב מְרֻדְכֵי שְׂרָעָבִי נוֹלַד בְּשַׁנַּת הַתְּרַס"ח בְּמַחֲזוֹ שְׂרָעַב שְׁבַתִּימָן לְאָבִיו רַבִּי יְהוּדָה בֶּנוֹ שֶׁל רַבִּי
אַבְרָהָם תְּעִיזִי, אֵב בֵּית הַדִּין בְּעִיר וּלְאִמּוֹ מֵרַת מְרִים, וְנִקְרָא בְּשֵׁם מְרֻדְכֵי יָפֶת-תְּעִיזִי. אָבִיו
נִפְטַר קוֹדֵם לִידָתוֹ, וְגַם אִמּוֹ נִפְטְרָה כְּשֶׁהָיָה בֶן שְׁנַתַּיִם. יָחַד עִם אָחוֹתוֹ גְּדַל בְּבֵית סָבוֹ, אָבִי
אָבִיו, הָרַב אַבְרָהָם יָפֶת תְּעִיזִי שֶׁלְּמַדּוֹ תוֹרָה וְעַמֵּד עַל כְּשָׁרוֹנוֹתָיו הַלְּמוּדִיִּים הַמְּפֹלְאִים,
וּלְאַחַר שֶׁגַם סָבוֹ נִפְטַר - גְּדַלוֹ הָרַב הַמְּקַבֵּל חַיִּים סִינְאָנִי זְצוּק"ל.

כְּבָר בְּגִיל מְאוֹד צָעִיר הִתְגַּלָּה הָרַב שְׂרָעָבִי כְּעֵלוֹי וְהִסְמִךְ לְרַבְנוֹת. לְאַחַר שֶׁהִסְמִיךְ עֵבֶר
לְהַתְּגוֹרֵר בְּעִיר עֲדוֹן, שָׁם לָמַד בִּישִׁיבָתוֹ שֶׁל הָרַב מְשִׁמֵר נְסִים. הוּא עֵבֶר שֶׁם בְּהַצְלָחָה רַבָּה אֶת
הַמְּבַחְנִים בְּגִמְרָא, בְּרַמְבַּ"ם, בְּטוֹר וּבִשְׁלָחֵן עֲרוּךְ.

לאחר שנשא לאישה את הרבנית לאה, החליט הרב שרעבי להקדיש את כל פלו ללמוד תורה ולחיי קדשה.

בשנת התרצ"א עלה הרב מרדכי שרעבי לארץ ישראל. הוא הגיע תחלה לעיר יפו ומשם המשיך למחוז חפצו – ירושלים. הוא נמנה עם רבני ישיבת המקבלים בית א-ל ולמד גם בישיבת "שערי ציון" של הראשון לציון הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל.

35

בהגיעו לירושלים שנה הרב את שם משפחתו לשרעבי - שם המצאן את עיר הולדתו, וגם ראשי תבות של המלים: "שלום רב על בני ישראל".

בשנת התשכ"ב יסד הרב שרעבי את ישיבתו, ישיבת המקבלים "נהר שלום" בסמוך לשוק מחנה יהודה. הוא התפרסם כאיש קדוש ובעל מופתים, ורבים שחרו לפתחו לקבל ברכה, עצה טובה וישועה.

40

בני הזוג שרעבי היו חשוכי בנים, והשקיעו את כל כחותיהם להרבצת תורה וגמילות חסדים. את הכספים שקבל העביר במלואם לצדקה ולהחזקת הישיבה, והוא עצמו חי בדירה קטנה ופשוטה ביותר.

רבים מגדולי דורנו למדו מפי הרב מרדכי שרעבי, בהם הרב עובדיה יוסף זצ"ל, הרב מאיר יהודה גץ זצ"ל, הרב שלום שמואל שליט"א ובנו הרב בניהו שמואל שליט"א, ראשי ישיבת "נהר שלום" כיום, והרב יששכר דב רקח שליט"א, האדמו"ר מפעלז.

45

מרו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל העיד על הרב שרעבי כי "הוא היה גדול הדור, וכמוהו לא היה בקבלה".

ככ"א בשבט תשל"ח נפטר ע"ה הרבנית לאה, ומאז הורע מצבו הבריאותי.

הרב שרעבי היה חלש מאוד בגופו, ובשנים האחרונות נשאו אותו תלמידיו על כסא. בכי במרחשון התשמ"ד, נתבקש הרב הקדוש, המקבל רבי מרדכי שרעבי זצוק"ל לישיבה של מעלה. הוא נטמן בהר המנוחות בירושלים. על שמו הוקמו מאז מוסדות תורה רבים, ללמוד תורת הנגלה ותורת הנסתר.

50

הרב מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זכותו תגן עלינו, אמן.

השיבו על השאלות הבאות:

1. פרוש המלה הגיח (שורה 3) הוא:

○ יצא ○ ברח ○ מהר ○ כל התשובות נכונות.

2. פרוש המלה בפראות (שורה 5) הוא:

○ במהירות ○ באיטיות ○ בחסר זהירות ○ בכעס

3. פרוש המלה רוכן (שורה 8) הוא:

○ יושב ○ רוכב ○ מתכופף ○ מסתובב

4. בשו"ר 6 כתוב: "הוא איננו אשם. האופנוע שלו אשם" – מהי פונת הרב במשפט זה?

5. בשו"ר 17 כתוב: "מה רבה היתה תדהמתו"...

ממה נדהם רוכב האופנוע?

- א. הוא נדהם מכך שהרב שרעבי קבלו בחס ובלבביות.
- ב. הוא נדהם מכך שהאופנוע חזר להניע מיד לאחר צאת השבת.
- ג. הוא התפלא על כך שהוא מצא את האופנוע בדיוק במקום שבו הניחו.
- ד. הוא נדהם מכך שלא הצליח להניע את האופנוע דוקא בשבת.

6. הרב בחר לשנות את שם משפחתו הקודם לשם שרעבי דוקא.

כתבו שתי סבות לכך.

1.

2.

7. לפניכם רשימה של תכונות אפי:

טוב לב	חכמה	צניעות	נדיבות	אמץ	ענוה
--------	------	--------	--------	-----	------

א. בחרו מתוך הרשימה תכונה אחת המתאימה על פי הקטע שקראתם.

ב. תארו בלשונכם מעשה אחד בספור המדגים את התכונה שבחרתם.

8. השלימו את הטבלה הבאה:

המאָרע	השָׁנָה
בשנה זו הרב מרדכי שרעבי נולד.	
	תרצ"א
	תשכ"ב
בשנה זו נפטרה רעייתו של הרב	
	תשמ"ד

תְּעוּדַת זְהוּת - הָרַב שִׁרְעָבִי

מְפַעְלֵי הַמִּיחָדִים:

שֵׁם:

מְקוֹם מְנוּחָתוֹ:

כְּבוֹיוֹ:

תְּאָרִיךְ פְּטִירָתוֹ:

תְּאָרִיךְ לְדָתוֹ:

רְבוּתָיו:

מְקוֹם לְדָתוֹ:

תְּלַמִּידָיו:

שֵׁם הָאָב:

נְפֹטֵר בְּגִיל:

שֵׁם הָאֵם:

מְקוֹם מְגוּרָיו:

סָבוּ (מֵצֵד אִמּוֹ):

סָבוּ (מֵצֵד אָבִיו):

רְעֻתוֹ:
